

[Ulrich.]

Nu administreres Loven paa den Maade, at Departementschefen i Landbrugsministeriet lægger sig paa tværs af denne Lovs Gennemførelse og sinker alt muligt, som Jagtraadet ønsker gennemført, paa en efter min Mening ganske utilbørlig Maade. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, hvad Meningen egentlig er. Er det Meningen, at Departementschefen i Landbrugsministeriet skal kunne lægge sig paa tværs af Lovens Gennemførelse i den Aand, hvor den er givet? Er det Meningen, at Departementschefen skal kunne forhindre Landbrugsministeren i at yde Jagtraadet den Honnør, som Jagtraadet rettelig bør have som dem, der skal bestemme paa dette Omraade? Det forekommer mig, at det vilde være rimeligere, om den højtærede Minister hørte efter de Raad, som Jagtraadet fremsætter paa dette Omraade, i Stedet for at høre efter de mindre gode Raad, som Departementschefen paa dette Omraade hidtil har fremsat.

Dernæst har jeg en Bemærkning til den højtærede Socialminister. Jeg vil henstille til den højtærede Minister under de Overvejelser, der sikkert kommer om, hvad der skal foretages for at raade Bod paa Arbejdsløsheden og den Nødtilstand, der vil komme i Løbet af denne Vinter, at tage det Spørgsmaal med, om det ikke var rimeligt, at noget af den Hjælp, der skal ydes paa dette Omraade, blev ydet i Naturalier. Der er i Øjeblikket en Overflod af første Klasses Levnedsmidler her i dette vort Land til, i alle Tilfælde for Landbrugets Vedkommende, overordentlig beskedne Priser, og jeg finder, det vilde være i høj Grad rimeligt, om Samfundet, naar der skal udredes Millionbeløb til Hjælp for Mennesker, der intet Arbejde har, da vilde hidføre saadanne Fødemidler fra Landbruget og give dem til disse Mennesker. Jeg tror, at man derved vilde gavne baade de arbejdsløse og Landbruget.

Endvidere vil jeg gerne sige til den højtærede Landbrugsminister, at det forekommer mig, at Tiden nu er inde til, at den højtærede Minister sammen med de øvrige politiske Partier her paa Rigsdagen skulde gaa ind i en Overvejelse af hele vort Jordspørgsmaal. Jeg tror, at Tiden er inde til at overveje, om man ad Jordudstykningens Vej i denne Situation kunde komme et Skridt fremad. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om det er hans Tanke at indlede et saadant Samvirke med de forskellige politiske Partier, hvor en virkelig Gennemdrøftelse af disse Forhold kan ske, saadan at man ikke gaar ind i

disse Overvejelser med et ganske konkret Lovforslag liggende foran sig, men gaar ind i disse Overvejelser paa en saadan Maade, at de forskellige Synspunkter fra de forskellige Sider kan føres frem, saa man gennem en fordomsfri Drøftelse af disse Forhold kan komme til et paa dette Omraade for Samfundet gavnligt Resultat.

Til Slut skal jeg tillade mig at fremsætte en enkelt Bemærkning til den højtærede Statsminister. Statsministeren har ved forskellige Lejligheder gjort sig til Talsmand for et Samarbejde de forskellige politiske Partier imellem, og jeg maa sige, at jeg har følt mig tiltalt af den Maade, hvorpaa Ministeren har udtalt dette. Jeg tror ogsaa, ligesom Statsministeren, at Tiden er inde til et Samvirke; for det, Befolkningen i Øjeblikket kræver, er ikke Folkestingsvalg og Landstingsvalg i Utide, men det er, at den Regering og den Rigsdag, der sidder, søger at enes om at løse de Problemer, der trænger sig paa, og søger at hjælpe Danmark frelst gennem den Krise, vi er inde i. Jeg kan derfor for mit Vedkommende tilsige Statsministeren min Støtte til at søge et saadant Samvirke etableret, og jeg føler mig forvisset om, at hele mit Parti deler denne min Opfattelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Det var en baade dristig og omfattende Rentabilitetsplan, det ærede Medlem Hr. Ulrich nu fremsatte. Det synes mig, at denne Plan staar i Modstrid med de Udtalelser, Partiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, fremsatte i sin Tale om Korntolden i Aftes, og dette giver mig Anledning til at spørge Partiets Ordfører, om denne Rentabilitetsplan staar som et Udtryk for det konservative Folkepartis Meninger paa dette Omraade — ellers har jo Planen ikke saa stor politisk Værdi.

Selve Planen gaar ud paa, at man skulde gennemføre en bevægelig Korntold, der sikrede Landbruget 15 Kr. pr. 100 kg Korn, og dernæst gennem Statstilskud, indhentet ved Korntolden, give Flæskeproducenterne en Sikkerhed for at faa 1 Kr. 20 Ø. pr. kg. Det kræver for det første en meget omfattende Statsadministration, men dernæst vil det sikkert medføre den Tilstand, at en frivillig Rationering af Svineproduktionen under de økonomiske Betingelser ikke vil være mulig, det vil sikkert blive en lovbunden.